

Rosa 'Excelsa'

róża 'Excelsa'

Grupa Climber

nazwa hodowlana: Rosa 'Excelsa' Synonim łaciński: Rosa 'Red Dorothy Perkins'

(C) fot. Monika Pawlonka

Jedna z najbardziej znanych i chętnie sadzonych odmian róż pnących. Kwiaty są karminoworóżowe, małe, średnicy około 3 cm, rozetowe, bardzo pełne, w dużych, wielokwiatowych kwiatostanach. Pachną słabo. Kwitnienie jest bardzo obfite, późne - najczęściej rozpoczyna się na przełomie czerwca i lipca, trwa około miesiąca. Krzew nie powtarza kwitnienia i nie zawiązuje owoców. Kwiatostany powstają na krótkich pędach wzdłuż ubiegłorocznych przyrostów. Pędy jednoroczne nie zakwitają. Liście nieduże, złożone z małych, świeżozielonych, błyszczących listków. Pędy bogato ulistnione, jednoroczne bardzo długie, nawet 3-5 metrowe, cienkie i elastyczne, dają się łatwo układać i formować na podporach. Rośliny silnie się rozrastają, tworzą wiele pędów latem, z których część trzeba usuwać, a pozostałe regularnie przywiązywać do podpór, aby zachować pokrój pnącza. Wysokość roślin zależy głównie od podpory, w Polsce jest to najczęściej 2-3 m. Podpory mogą być różne, ale muszą być wystarczająco duże i mocne. Róże tego typu (rambler) sadi się często przy podporach naturalnych, najczęściej przy pniach drzew o luźnej koronie, rzadziej przy naturalnych podporach skalnych, wówczas krzewy mogą osiągać większą wysokość. Odmiana rośnie dobrze w miejscu słonecznym, ale toleruje też częściowe zacinienie. Odporność na mróz jest dość dobra, jednak w ostrzejsze zimy pędy mogą marznąć i wówczas krzewy nie kwitną. Wskazane jest okrywanie podstawy pędów kopczykiem i chociaż częściowe zabezpieczenie korony. Po przemarznięciu regeneruje dobrze. Rośnie zdrowo, ale w mniej przewiewnych miejscach i w dużym zagęszczeniu porażana jest często przez mączniak prawdziwy. Zalecane jest dwukrotnie cięcie w sezonie - po kwitnieniu usuwa się pędy słabe oraz te, które kwitły, natomiast wiosną pędy przemarznięte, cienkie i zbyt zagęszczone. Przeciętna rozstawa sadzenia co 1 - 1,5 m przy podporach. Odmiana polecana do stosowania przy większych podporach w parkach i ogrodach o różnym charakterze, zarówno w miejscach reprezentacyjnych, przy wejściu na posesję, jak i w miejscach o charakterze naturalistycznym. Może być sadzona przy kratkach, bramkach, przy ścianach i ogrodzeniach, przy

altanach i pergolach, jest elastyczna i łatwo przyjmuje kształt podpór. Można ją sadzić także bez podpór w dużym ogrodzie skalnym. Często okulizowana w formie piennej jako „płacząca”. Wówczas trzeba pamiętać, aby nie przycinać jej krótko wiosną, ale pozostawiać ubiegłoroczne, długie przyrosty. W przeciwnym wypadku nie będzie kwitła.

autorzy opisu tekstowego: Marta Monder; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie	odkrywca, hodowca (selekcjoner): Michael H. Walsh USA; wprowadzenie do handlu: 1909
grupa roślin	róże
grupa użytkowa	róże czepne (pnące)
forma	krzew
siła wzrostu	roślina szybkorosnąca
pokrój	pnącze
docelowa wysokość	od 3 m do 5 m
barwa liści (igieł)	jasnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
rodzaj kwiatów	pełne pachnące kwiatostan
barwa kwiatów	czerwone różowe
pora kwitnienia	lipiec
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne roślina tolerancyjna
rodzaj gleby	przeziębna ogrodowa
walory	pachnące kwiaty ozdobne z kwiatów ozdobne z liści/igieł roślina kolczasta lub ciernista

	ogrody przydomowe
	parki
	zieleń publiczna
	roślina okrywowa
	ogrody skalne
zastosowanie	kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody)
	rabaty
	kwiaty cięte
	suche bukiety
	w grupach
	soliter (pojedynczo)
nagrody	American Rose Society Gold Medal 1914
strefa	6b

autorzy opisu tabelarycznego: Marta Monder; , Związek Szkółkarzy Polskich;

Producenci *Rosa 'Excelsa'* w Polsce

CLEMATIS Źródło Dobrych Pnączy Sp. z o.o. Spółka komandytowa
HAJDROWSKI Bogdan Szkołka Krzewów Ozdobnych i Róż

